

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hluštíkem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **H. L. N.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2020, č. j. OAM-486/LE-VL17-HA08-2019, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 25. 2. 2020 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle § 12, § 13, § 14, § 14 a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje. Žalobce namítl, že žalovaný nedostatečně posoudil jednotlivé důvody pro udělení mezinárodní ochrany; je přesvědčen, že žalovaný nedostal své povinnosti vyplývající ze zásady materiální pravdy a nedostatečně zjistil skutkový stav, z čehož nesprávně dovodil nenaplnění zákonných podmínek pro udělení mezinárodní ochrany. Dále žalovaný nedbal základních zásad správního řízení. Pokud žalovaný jako hlavní důvod žádosti žalobce o mezinárodní ochranu uvedl snahu o legalizaci pobytu, odkázal žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soud ze dne 18. 6. 2019, č. j. 8 Azs 27/2019-52.
2. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout; uvedl, že nesouhlasí s obsahem žalobních námitek, neboť nedokládají namítaná porušení zákonných ustanovení. Obsah vyjádření pak v zásadě odpovídá obsahu napadeného rozhodnutí.

Zjištění z obsahu správních spisů

3. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobci bylo Policií ČR – KŘP Jihomoravského kraje, odborem cizinecké policie, uděleno rozhodnutím ze dne 26. 11. 2019 správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), přičemž doba, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území členských států EU, byla stanovena na 3 roky. Zároveň byl žalobce rozhodnutím policie ze dne 26. 11. 2019 zajištěn dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců na dobu 60 dnů za účelem správního vyhoštění poté, co byl dne 24. 11. 2019 kontrolován hlídkou PČR, kdy předložil cestovní pas platný do 21. 11. 2017; bylo zjištěno, že žalobce nedisponuje žádným oprávněním k pobytu na území ČR. Dne 3. 12. 2019 podal žalobce v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty žádost o udělení mezinárodní ochrany. V pohovoru k jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce uvedl, že z Vietnamu odjel, aby zde mohl vydělat peníze a uživit rodinu, předtím ve Vietnamu neměl žádné problémy. Na území ČR měl povolen dlouhodobý pobyt za účelem podnikání, ten mu byl ukončen v roce 2017. V ČR chce získat legální doklady a pracovat zde. O mezinárodní ochranu požádal až poté, co mu bylo uděleno správní vyhoštění.
4. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Konkrétně se jedná o Informaci OAMP: Bezpečnostní a politická situace v zemi z května 2019 a dále informace IOM z roku 2018 o údajích o zemi. Dne 16. 12. 2019 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce nic uvést ani doplnit nechtěl.
5. Následně dne 6. 2. 2020 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je legalizace pobytu na území ČR. Žalovaný neshledal naplnění zákonných důvodů pro udělení azylu, když žalobce neuvedl žádné problémy kvůli rase, národnosti, náboženství apod., s nimiž by se v zemi původu během svého života potýkal a naopak, popřel, že by tam nějaké

problémy měl. Snaha o legalizaci pobytu nezakládá relevantní důvod k udělení mezinárodní ochrany: Nadto, je zřejmé, že žalobce požádal o mezinárodní ochranu až v návaznosti na udělení správní vyhoštění, ačkoli mu nic nebránilo tak učinit již dříve.

Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s..
7. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické, bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
8. Žalobce svou žalobou brojil v zásadě pouze proti z jeho pohledu nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu žalovaným. Tato námitka však důvodná není. Za situace, kdy žalobce sám deklaroval, že jediným účelem a cílem jeho žádosti je snaha o legalizaci pobytu na území ČR nebylo na místě provádět rozsáhlé zjišťování skutkového stavu, neboť uvedené samo o sobě postačí k rozhodnutí o žádosti žalobce; nadto, žalobce sám neuvedl žádné okolnosti, které by mohly být hypoteticky zavdat příčinu k bližšímu zkoumání jiných skutečností. Za situace, kdy i podle krajského soudu žalovaným shromážděné informace o zemi původu zcela postačují pro závěr o neexistenci překážky, pro kterou by se žalobce nemohl navrátit do země původu, tedy postačují také k závěru o neexistenci důvodů ani pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu, je nutno uzavřít, že napadené rozhodnutí bylo vydáno zcela v souladu se zákonem.

Závěr a náklady řízení

9. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
10. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. ledna 2021

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.

samosoudce

